

Lisää Gal. 1:stä?

http://www.sley.fi/luennot/Raamattu/UT/Gal/01_ja_johdantoEK.htm

Arvoisa Sisärengaslainen,

Galatalaiskirjeessä Paavali opettaa seurakuntalaisia, jotka ovat ajautuneet lakihenkisyyteen. Paavalin jälkeen seurakuntaan tulleet juutalaismieliset opettajat väittävät, että pakana-kristittyjenkin on noudatettava tärkeimpiä juutalaisia säännöksiä, mm. ympärileikkausta. Paavali näkee tällaisen opetuksen vesittävän koko evankeliumin ja tekevän Kristuksen vapauttamista uudelleen orjia.

Kysymyksiä, esirukousaiheita yms. voit lähettää osoitteeseen pastori@tunti.com.

Galatalaiskirjeessä Paavali opettaa seurakuntalaisia, jotka ovat ajautuneet lakihenkisyyteen. Paavalin jälkeen seurakuntaan tulleet juutalaismieliset opettajat väittävät, että pakana-kristittyjenkin on noudatettava tärkeimpiä juutalaisia säännöksiä, mm. ympärileikkausta. Paavali näkee tällaisen opetuksen vesittävän koko evankeliumin ja tekevän Kristuksen vapauttamista uudelleen orjia.

Minä Paavali, apostoli, joka en ole saanut virkaani ihmisiltä enkä kenenkään ihmisen välityksellä vaan jonka ovat apostoliksi asettaneet Jeesus Kristus ja Isä Jumala, joka herätti hänet kuolleista, tervehdin Galatian seurakuntia, minä ja kaikki kanssani olevat veljet. (Gal. 1:1-2)

Kirjeen alussa Paavali tapansa mukaan esittelee itsensä. Nyt hän korostaa apostolin virkaansa muistuttamalla olevansa Jumalan ja Kristuksen erityisellä tavalla virkaan asettama. Paavali ei ole riippuvainen

ihmisten mielipiteistä eikä heidän arvonannostaan, koska hän ei ole saanut virkaansa ihmisiltä eikä edes ihmisten välityksellä.

Jumalan, meidän Isämme, ja Herran Jeesuksen Kristuksen armo ja rauha teille - Kristuksen, joka uhrasi itsensä meidän syntiemme tähden pelastaakseen meidät nykyisestä pahasta maailmasta, niin kuin oli Jumalan, meidän Isämme, tahto. Hänen on kunnia aina ja ikuisesti. Aamen. (Gal. 1:3-5)

Itsensä esittelyn jälkeen seuraa tavanomainen tervehdys, jossa Paavali toivottaa armoa ja rauhaa Jumalalta ja Kristukselta. Lyhyeen tervehdykseen

Paavali myös kiteyttää evankeliumin ytimen.

Olen hämmästyneyt, kun te näin pian olette luopumassa hänestä, joka on armoissaan kutsunut teidät, ja olette siirtymässä toisenlaiseen evankeliumiin. Mitään toista evankeliumia ei kuitenkaan ole. Jotkut vain hämmentävät teidän ajatuksianne ja koettavat vääristää Kristuksen evankeliumia. (Gal. 1:6-7)

Tervehdyksen jälkeen kreikkalaisen kirjemallin mukaan kirjeen lähettäjän kuuluisi ylistää kirjeen vastaanottajia. Tämän mallin mukaisesti Paavali kirjoittaa muissa kirjeissään – ei tosin ylistä kirjeen vastaanottajia vaan Jumalaa, joka on tehnyt hyviä tekoja heissä – mutta nyt Paavali

yllättää lukijansa. Hän alkaa moittia heitä. Harhaopettajat ovat tulleet seurakuntaan mukanaan vääristelty evankeliumi väittäen sen olevan parempi kuin Paavalin opettama, ja monet ovat uskoneet sen. Paavali kuitenkin näkee toisenlaisen evankeliumin uskomisen olevan Jumalasta luopumista.

Julistipa kuka tahansa teille evankeliumia, joka on vastoin meidän julistamaamme – vaikkapa me itse tai vaikka taivaan enkeli – hän olkoon kirottu. Toistan sen, minkä olen ennenkin sanonut: jos joku julistaa teille evankeliumia, joka on vastoin sitä minkä olette saaneet, hän olkoon kirottu. Yritänkö minä tässä vaikuttaa ihmisiin? Tai kukaties Jumalaan? Pyrinkö olemaan ihmisille mieliksi? Jos vielä pyrkisin miellyttämään ihmisiä, en olisi Kristuksen palvelija. (Gal. 1:8-10)

Kun on kyseessä evankeliumi, pelastuksen kannalta kaikkein tärkein asia, silloin ei voi tinkiä totuudesta yhtään. Tämän Paavali haluaa nyt saada lukijoilleen perille mahdollisimman selvästi, ja siksi hän kiroaa jopa sellaisen enkelin, joka julistaa toisenlaista pelastustietä kuin mitä Paavali on

julistanut. Paavali tietää keneltä on saanut julistamansa evankeliumin ja hän on varma siitä, että se on juuri sellaisena Jumalan hänelle antama. Ei ole muuta tietä pelastukseen kuin Kristuksen valmistama armon tie, ja siksi siitä on pidettävä edottomasti kiinni.

Teen teille selväksi, veljet, että minun julistamani evankeliumi ei ole ihmismielen mukainen. Enhän minä ole sitä ihmisiltä saanutkaan, eikä kukaan ole sitä minulle opettanut, vaan sain sen, kun Jeesus Kristus ilmestyi minulle. (Gal. 1:11-12)

Paavali toki ymmärtää, että hänen julistamansa evankeliumi ei ole ihmismielen mukaista vaan hulluutta (1. Kor. 1:18-25), ja siksi harhaopettajien ihmisen järkeen paremmin vetoava julistus saa kannattajia. Paavalin evankeliumi on kuitenkin juuri

hulluudessaan väärentämätön, taivaasta annettu lahja, jonka hän sai omistaa ja jonka julistamisen hän sai tehtäväkseen, kun ylösnoussut Jeesus ilmestyi hänelle Damaskon tiellä (Ap.t. 9:1-19).

Olettehan kuulleet, kuinka minä aikoinani, kun elin juutalaisena, vainosin kiihkeästi Jumalan seurakuntaa ja yritin tuhota sen. Menin juutalaisuudessa pitemmälle kuin useimmat ikätoverini ja kiivailin isiltä perittyjen opetusten puolesta. (Gal. 1:13-14)

Paavali kertoo myöskin Filipiläiskirjeessä juutalaisesta taustastaan (Fil. 3:5-6). Sekä Filippiläiskirjeessä että tässä korostuu Paavalin juutalaisesta näkökulmasta nähtynä

kunnioitettava kiihko, jolla hän vainosi jumalanpilkkaajina pitämiään kristittyjä. Paavalin tästä elämänvaiheesta kertoo elävästi Ap.t. 9:1-2.

Mutta Jumala, joka jo äitini kohdusta oli valinnut minut ja armossaan kutsui minut työhönsä, näki hyväksi antaa Poikansa ilmestyä minulle, jotta lähtisin julistamaan vieraille kansoille sanomaa hänestä. Silloin en kysynyt neuvoa yhdeltäkään ihmiseltä enkä heti lähtenyt Jerusalemiin tapaamaan niitä, joista oli tullut apostoleja jo ennen minua. Sen sijaan menin Arabiaan ja palasin sieltä takaisin Damaskokseen. (Gal. 1:15-17)

Kääntymyksensä jälkeen Paavali kuitenkin tajusi Jumalan suunnitelman toteutuneen hänen kohdallaan. Hän vertaa itseään profeetta Jeremiaan, joka hänkin oli jo äidin kohdusta Jumalan erityiseen tehtävään valitsema (Jer. 1:4-5). Jeremian tehtävä oli olla Israelin kansan profeetta. Paavali tehtävä taas oli olla vieraiden kansojen apostoli.

Paavali korostaa taas riippumattomuuttaan muista ihmisistä, kuten jo aivan kirjeen alussa. Arabia tarkoittaa tässä yhteydessä Nabatean valtakuntaa Israelin eteläpuolella. 2. Kor. 11:32 viittaa samaan tapahtumaan. Siinä mainittu kuningas Aretas oli Nabatean kuningas, joka lienee lähettänyt joukkonsa Paavalin perässä Damaskoon asti.

Kolmen vuoden kuluttua menin sitten Jerusalemiin tutustuakseni Keefakseen ja viivyin hänen luonaan kaksi viikkoa. Ketään muuta apostolia en tavannut, ainoastaan Herran veljen Jaakobin. Jumalan edessä vakuutan, että tämä, mitä teille kirjoitan, on totta. Sitten lähdin Syyriaan ja Kilikiaan. Juudean kristillisissä seurakunnissa minua ei vielä tunnettu. Niissä vain kerrottiin kuulopuheena: ”Se mies, joka ennen vainosi meitä, julistaa nyt samaa uskoa, jota hän ennen yritti hävittää.” Ja Jumalaa ylistettiin siitä, mitä minulle oli tapahtunut. (Gal. 1:18-24)

Paavali kertoo vielä uskonelämänsä alkuvaiheista ja suhteistaan muihin apostoleihin ja seurakuntiin.

Pähkäiltävää:

- Millaista voi tänä päivänä olla ”toisenlainen evankeliumi”?

Opetus: Ville Auvinen